

RSS – kamarád do deště

Všechny nejnovější zprávy pohodlně a rychle na jediném místě

VOJTĚCH BEDNÁŘ

Rádi byste se včas dozvěděli o všem, co se kde šustne? Chtěli byste pravidelné informace z různých zdrojů, ale nechce se vám číst informační newslettery ani pravidelně navštěvovat množství různých webových serverů? Právě tehdy využijete možnosti technologie RSS. Syndikace informací vám umožní mít všechny nejnovější zprávy pohodlně a rychle na jediném místě.

V tomto článku se dozvíte, co je to RSS, jak funguje a jak je správně používat. Naučíme se pracovat s FeedReaderem, pravděpodobně nejlepším klientem RSS pro Windows, a ukážeme si, k čemu všemu nám tato poměrně novátorská technologie na internetu může být užitečná.

O jednom vynálezu

V době, kdy se WWW stalo skutečně rozšířenou technologií a počty stránek každým dnem

rostly o desítky procent, vzniklo mnoho zajímavých technologií určených pro zjednodušení tvorby, administrace i publikace prostřednictvím webu. Jeden z technických problémů, na který tvůrci z našeho dnešního pohledu raných serverů naráželi, bylo, jak zajistit vzájemné provázání různých stránek na různých serverech formou vzájemných upoutávek. Mnoho tvůrců webů si totiž uvědomilo, že je výhodné se s dalšími tvůrci podobných míst navzájem propagovat. Klasická metoda výměny ikonky nebo textových

odkazů byla sice z technického hlediska nejjednodušší, ale zdaleka ne nejlepší. Měla řadu nevýhod, z nichž ta základní je nasnadě. Ikonka umístěná na jiném serveru výměnou za cizí ikonku na vlastním sice odkáže uživatele ven (nebo ho přivábí k nám), ale dohromady nic mu o serveru, který propaguje, nepoví. I ten nejlepe zpracovaný odkaz je ve finále stále jen statickým odkazem „někam“. To nevadí v případě tematických stránek, ale u serverů, které jsou aktualizovány více než jednou denně, nic nevyovídá o tom, co se na něm právě nachází a jak by to mohlo být zajímavé.

Pak někdo přišel na zajímavé vylepšení. Spočívalo ve vytvoření dynamické reklamy. Ta se vkládala na server hostující odkaz, přesněji na stránky z něj přicházející, a měla tu vlastnost, že se měnila v závislosti na aktuálním obsahu propagovaného serveru. Mohli jste se díky tomu dočíst o tom, že v mém deníčku je právě článek o tom, jak je mi špatně, a nikoliv jako dříve jen to, že můj deníček je prima místo, poněkud prostoduše řečeno.

Technicky vzato to vypadalo jako výpis aktuálních zpráv z jednoho serveru na serveru jiném.

◀ Do Firefoxu máte možnost si integrovat klasickou RSS čtečku, která bude pracovat buď samostatně, nebo jako postranní lišta prohlížeče (doporučujeme projekt Sage na adrese sage.mozdev.org/installation.html).

◀ Některé servery na přítomnost RSS upozorňují speciální ikonkou, jiné prostředkovávají pouze textový odkaz.

Jak na RSS čtečky

Pokud se vám nechce instalovat kvůli RSS vlastní čtecí aplikaci a stačí vám syndikované zprávy z (relativně) omezeného množství zdrojů, pak neváhejte a podívejte se na server www.pravednes.cz. Tato stránka je vlastně RSS čtečkou ve webovém rozhraní. Každý uživatel si může definovat servery, jejichž obsah by rád viděl (existují předdefinované záložky typu domácí zpravodajství, zahraniční, weblogy a podobně). Podobnou službu je schopný, byť o něco méně komfortně, zajistit i server www.kratce.cz. Jestliže byste chtěli sledovat nějaký zdroj, který v nabídce chybí, a přesto má zajímavý obsah, pak není nic snazšího, než požádat správce serverů o jeho zařazení.

Webové čtečky mají schopnost rychlé navigace mezi jednotlivými feedy, umí v nich vyhledávat a na požádání existují i speciální, ovšem již komerční služby typu monitorování obsahu vybraných serverů (u pravednes.cz je základní verze této služby zadarmo, podléhá pouze registraci uživatele). Výhodou webových čteček je především skutečnost, že nepotřebují žádný program, nicméně práce se čtečkami představujícími aplikace je podle mnoha názorů přece jen pohodlnější.

Co je to RSS?

RSS (Really Simple Syndication) je metoda umožňující balení aktuálních titulků obsahu webových serverů (ale nejen těch) do univerzálně čitelných souborů pomocí stanoveného XML schématu.

Pomocí přidávání novinek do RSS feedů je možné vytvářet jeden veřejně čitelný zdroj aktuálních informací na serveru nebo v informačním systému, a to zároveň s efektivním doplňováním odkazů na „plná“ znění nacházející se mimo server samotný.

RSS soubory, „feedy“, je tedy možné číst serverovým softwarem a přidávat na vlastní stránky, nebo je importovat do klientů. Klienty se pak stávají jakýmsi univerzálním rozhraním pro příjem zpráv. Jsou efektivnější než e-mailové newslettery, zároveň je práce s nimi pohodlnější.

Čtečku formou webu nebo jako program

Web:

- Chceme přistup k několika málo zdrojům.
- Nelze instalovat zvláštní RSS aplikaci.
- Chceme mít své RSS zdroje, ať sedíme u jakéhokoliv počítače.

Aplikace:

- Chceme využívat hodně feedů.
- Chceme mít možnost archivace zpráv.
- Chceme pokročilejší funkce jako filtrování obsahu, prohlédávání atd.

Kde vzít čtecí program?

Potřebujete čtečku RSS a nevíte, kde ji získat? Jedna z možností je, že tuto aplikaci váš počítač již obsahuje, pouze o ni nevíte. Konkrétně pokud používáte například aplikaci Mozilla Firefox, pak je možné, že RSS je zřejmě již integrováno v prohlížeči (přesněji řečeno, některé verze čtečku obsahují, jiné nikoliv). Pokud čtečku nemáte, pak není problém ji na webu sehnat a nainstalovat. Dále je pak možné čtečky najít

▶ Stránka www.pravednes.cz je vlastně RSS čtečkou ve webovém rozhraní. Každý uživatel si může definovat servery, jejichž obsah by rád viděl.

Linux a také jako doplňující funkce některých dalších aplikací.

Ze samostatně existujících čteček RSS se zde zmíníme o pravděpodobně nejkvalitnější aplikaci určené pro čtení zpravodajských vláken, programu FeedReader, který najdete na adrese www.feedreader.com. Jedná se o projekt vyvíjený v rámci systému SourceForge pod otevřenou (GNU/GPL) licenci a tedy s otevřeným zdrojovým kódem. Aplikace existuje v několika verzích pro Windows, v případě potřeby si můžete vytvořit (a zkompilovat) vlastní, což na rozdíl od mnoha jiných projektů není ani nijak přehnaně náročné.

Přesto se FeedReader řadí mezi nejkvalitnější čtečky pro Windows. Pojďme se podívat, jak s ním správně pracovat.

Řešení se konstruovalo buď pomocí vkládaných informací na bázi SSI, nebo dokonce v některých případech jako dynamicky generovaný obrázek – GIF. Ten byl hostujícím serverem vkládan do stránek a volán z toho místa, na které bylo odkazováno. Správu obsahu GIFu měl tudíž na starosti webmaster místa, které se propagovalo, a pokud zachoval identické vnější rozměry a barvu, mohl dovnitř vložit libovolný text, aby byla informace zobrazená na partnerských stránkách vždy aktuální. Přestože v pozdějších fázích se tyto obrázky generovaly dynamicky, prakticky představovaly neobvykle řešení problému vzájemné propagace. Zvětšovaly zbytečně nutné množství přenesených dat při jejich vytváření i stahování, byly příliš náročné na ruční i automatické generování a manipulace s nimi byla vzhledem k jejich zamýšlené funkci neobvykle nepraktická.

Scripting News

Pak někdo dostal nápad a pojmenoval jej Scripting News. Dotyčný se jmenoval Dave Winer a svůj vynález (přesněji ideu) poprvé představil svému okolí v roce 1997. Princip byl poměrně jednoduchý. Zatímco pro přenos informací, a to včetně těch jen odkazujících, se až do té doby používal výhradně text zabalený do HTML nebo obrázky (GIF), zkusil tyto formáty nahradit sice také textem, ale tehdy teprve pomalu se rozšiřujícím formátem XML. XML umožnilo rozvrh-

dek? Server obsahuje textové odkazy na jiný server, které jsou dynamicky generovány přímo z něj, jsou vždy aktuální a plně se přizpůsobují designu toho, kdo je propaguje, dokonce i v případě, že jej bez vědomí toho, kdo je propagován, změní.

O jednom vylepšení

RSS formát prošel mezi roky 1999–2003 poměrně bouřlivou historií různých vzájemně ne vždy úplně souvisejících pokusů o standardizaci. Některé z těchto pokusů obsahovaly přidaná data a vylepšené schopnosti, jiné nikoliv. Zábývá se touto historií plnou tahanic a také mnoha mýtů by bylo zbytečné. Řekněme si jen, že postupně vznikaly různé variace určené pro různá použití, související například s rozvojem osobních portálů, weblogů a dalších podobných systémů. Prozatím poslední a uznaná verze specifikace RSS vznikla v roce 2003 na Harvardské univerzitě pod poměrně volnou licencí Creative Commons.

Mezitím rostl počet webů, jež technologií RSS využívaly pro vzájemnou propagaci. Především se to týkalo vydavatelství domů, které vydávají mnoho různých časopisů a publikací. V důsledku toho vznikalo také množství webů – internetových průběžníků – deníků. Tyto deníky přicházejí často s několikahodinovou

frekvencí aktualizace svých obsahů, které je potřeba nějak propagovat, ale také upozorňovat současně uživatele na jejich přítomnost. RSS propagace tedy funguje napříč servery. Sesterské stránky obsahují seznam titulků nebo i krátkých zpráv z jiných míst téhož vydavatelství, což je praktické jak pro propagovaný server, tak i pro ně samotné a hlavně pro firmu. Přináší jí totiž návštěvníkům jednotlivých serverů jakousi přidanou hodnotu, zároveň jej udržují co nejdéle na serverech patřících jedné společnosti a tedy na serverech společně žijících z reklamy. Návštěvník sám může být také konečným rádem.

Dobrá. RSS se tedy stalo jednou z důležitých technologií sloužících pro vzájemnou propagaci stránek a hrajících docela důležitou roli při tvorbě portálů. Proč by ale mělo zajímat čtenáře PC WORLDu? Svou příčinu to má, a to poměrně dobrou. Postupem času se totiž ukázalo, že RSS lze použít i jiným způsobem, než jak bylo původně zamýšleno.

Zatímco obsah souborů tvořících feedy měly číst pouze servery, které následně na tyto soubory odkazovaly (zpracováním a zobrazením informací z feedů), není nijak obtížné vytvořit program, který by stejně informace četl a zobrazoval lokálně přímo v klientských počítačích. Proč to ale dělat? Feed, pokud je veřejně přístupný,

obsahuje obvykle seznam nejaktuálnějších informací, které je možné na daném umístění najít. Tedy titulky článků, jejich podnadpisy, někdy krátké anotace (perexy) a samozřejmě URL směřující na samotné články. Copak ale stejná data neobsahují i klasické newslettery rozšířené uživateli? RSS feed není třeba posílat e-mailem. Vhodně naprogramovaný klient je schopen jej přečíst a zobrazit podobným způsobem jako třeba poštovní zprávu. V té ale není nutné komplikovaně vyhledávat, co nás zajímá, protože, na rozdíl od jakkoliv formátovaného e-mailu, jsou titulky a anotace s odkazy od sebe jednoznačně odděleny a díky flexibilitě zpracování XML dat je možné s nimi provádět prakticky cokoliv. Mezi titulky je možné vyhledávat, různě je třídit, dokonce nasazovat jednoduché nástroje pro inteligentní analýzu. To zní velmi lákavě.

Především je ale možné pomocí RSS z různých zdrojů zajistit velice hladké sdružení (syndikaci) informací z mnoha různých zdrojů na jediném místě s jediným rozhraním, a to takovým způsobem, který je jednoduchý na pochopení a především pak na ovládání. Uživatel se díky tomu nemusí prodírat množstvím různých webových serverů nebo lesem newsletterů. Všechno potřebné má přímo před sebou, s jednoduchým ovládáním a ve formě, které rozumí. Ji-

Využití RSS

1. Vzájemná propagace mezi servery – zajištění zobrazení obsahu titulků a anotací jednoho serveru na jiném.
2. Vytvoření syndikovaných serverů obsahujících odkazy na jiné servery místo vlastního obsahu.
3. Doručení titulků a obsahů do klientských zařízení.

Historie

1997 – První náznak formátu v podobě Scripting News.

1999 – Standardizace společností Netscape (verze 0.9).

2000 – Nová specifikace 0.91 od Userlandu.

2002 – Kombinovaný formát MetaWeblogAPI.

2003 – Zatím poslední (a uznávané) RSS 2.0.

Vlastní FeedReader

Poté, co si prostřednictvím serveru stáhneme instalační soubor, je nutné jej nainstalovat standardním způsobem, jak jsme zvyklí. Po spuštění se objeví okno, které je složeno z nástrojové lišty a tří základních segmentů. V levé části najdeme seznam feedů, tedy vláken, která jsou dostupná nebo k jejichž odběru jsme se přihlásili. V pravé části nahoře uvidíme, vždy po aktualizaci právě vybraného feedu, seznam zpráv, které se v něm nacházejí. Zprávy jsou archivovány a ty, které jsme prozatím nepřečetli, jsou označeny tučně. Zatímco nahoře se nacházejí pouze titulky zpráv, ve spodní části najdeme jejich anotace, tedy doplňující informace spolu s možnostmi dalších akcí. Zde je třeba říci, že tyto doplňující informace plně závisí na libovůli autora feedu.

To znamená, že pokud autor dává k dispozici kromě nadpisu článku také jeho rozsáhlý popis, pak ve spodní části okna tento popis najdeme. Pokud ovšem nikoliv, najdeme tam jen několik slov, nebo dokonce pouze odkaz na celý článek.

Jak jsme si řekli v předchozí části, RSS feed vždy obsahuje odkaz na původní (celou) zprávu, obvykle tedy článek na serveru, a tak se ve spodní části s tímto odkazem můžeme setkat formou akce přečtení (*Read on*). Klepnutí na tento odkaz dříve otevíralo webový prohlížeč. To je ale nepraktické, a tak jsou nyní články otevírány přímo v prostředí FeedReader, přičemž k tomuto účelu

► **Program FeedReader najdete na adrese www.feedreader.com. Jedná se o projekt pod otevřenou GNU/GPL licencí.**

◄ **Nyní stiskneme tlačítko *New Feed* v hlavním okně FeedReaderu a do příslušného dialogu vložíme zkopírovanou adresu. Po stisknutí tlačítka *Next* se čtečka připojí k danému serveru, zkontroluje feed a stáhne jeho název. Po dokončení akce je pro feed vytvořena speciální složka v hlavním okně.**

► **Instalace FeedReaderu je standardní jako u ostatních programů.**

je využíván port aplikace Internet Explorer. To znamená, že IE musí být ve vašem systému instalován, a to minimálně ve verzi 5.0, doporučena je pochopitelně verze aktuální.

Jak čtete jednotlivé zprávy, respektive feedy, jsou postupně označovány jako přečtené. Označit je můžeme i ručně klepnutím pravým tlačítkem na titlek zprávy, respektive vlákna, a výběrem patřičné položky ze zobrazeného seznamu.

Vlákna lze aktualizovat automaticky (příslušnou položku najdeme v nastavení) nebo pomocí k tomu určené ikony v hlavním panelu. Díky zde přítomné funkci je možné mezi nimi vyhledávat zvolená klíčová slova, ale tato funkce není ani v aktuální verzi příliš spolehlivá a je dobré ji používat s určitou rezervou ohledně přesnosti výsledků. Nové vlákno můžeme přihlásit k odběru

nými slovy, vítejte ve světě syndikovaných informací.

Je však nutné propojovat RSS informace vždy s pevným klientem v počítači? Jistěže nikoliv. Totéž je možné provést i na úrovni serveru a vytvořit tak například jedinou stránku, která bude obsahovat informace z řekněme pěti či šesti různých zpravodajských zdrojů. Kupodivu k tomu není potřeba ani žádná zbytečně složitá technologie. Schopnost čtení feedů je také možné integrovat do jiného komunikačního softwaru. Přímou se k tomu nabízejí webové prohlížeče, ale možné je i využití s e-mailovými klienty nebo v diskusních systémech. To vše nabízí velice širokou škálu možností, jichž by bylo škoda nevyužít.

Další možnosti použití feedů se objevují například na podnikových intranetových portálech, kdy se používá syndikace dat, jejichž původci nemusí být přímo webové servery. Může jít o různé experty z informačních systémů se zpravodajským charakterem. Stejně tak je možné generovat a přenášet grafy, statistiky a elementární data například o aktuálních procesech ve firmě, o jejich stavu a průběhu.

To je ovšem již poněkud jiná písnička, která se spíše hodí pro profesionální a korporátní využití, než pro naši krátkou historii a popis fungování technologie opravdu jednoduché syndikace, tedy RSS.

Používáme RSS

Chcete používat RSS a ušetřit tak spoustu času stráveného čtením různých zpravodajských serverů? Je to možné. RSS se vám může hodit nejen v případě, že nemáte čas denně číst mnoho různých stránek jen proto, že vás zajímají, ale také v případě, kdy by k tomu nestačilo vaše internetové připojení nebo například výkon počítače. Na rozdíl od načítání celých titulních stránek, dokonce i v případě, že jsou optimalizovány pro pouze textové prohlížeče nebo velmi pomalé připojení, se totiž u RSS kanálů přenášejí pouze velmi malé množství dat. Díky tomu je možné rychle získat velmi kvalitní obrázek o tom, co je nového, co se děje. Pro práci s RSS zpravodajstvím potřebujete přinejmenším dvě věci.

První z nich je klientský software, na němž budete RSS číst. Může to být buď čtečka integrovaná do webového prohlížeče, nebo speciální aplikace. Další nutností je, aby server, jehož obsah vás zajímá, RSS export podporoval. Technicky to není nijak složitá záležitost, vyžaduje však vůli na straně vydavatele. Faktem je, že většina českých zpravodajských a informačních serverů na požadavek nabídky RSS od svých uživatelů v nedávné době přistoupila. Kanál syndikace dat tak najdeme prakticky na všech významnějších serverech.

několika způsoby. První představuje seznam již nabízených (přeinštalovaných) vláken ve složce *Available Feeds*. Ačkoliv tato složka obsahuje velké množství vláken, český uživatel si zde zpravidla nevybere. Podstatnější je volba ručního přihlášení (*Instalace*) feedu.

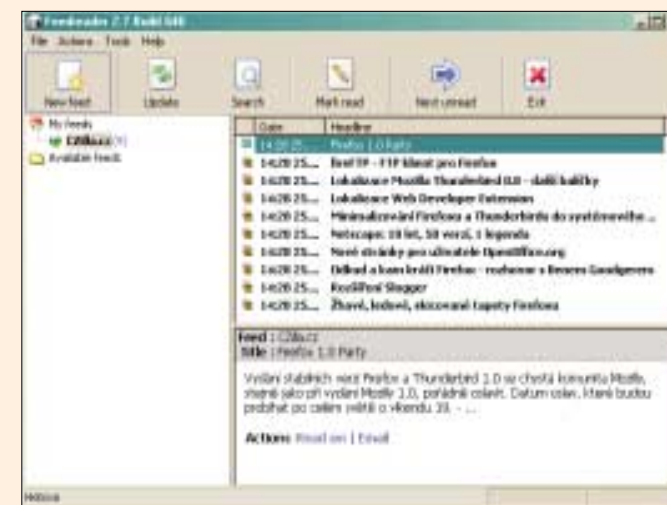
K tomu potřebujeme jeho celou URL adresu, kterou můžeme snadno zkopírovat z patřičného serveru. Některé servery na přítomnost RSS upozorňují speciální (standardizovanou) ikonkou, jiné zprostředkovávají pouze textový odkaz. Nabízeli-li server více vláken, jako třeba Lidové noviny či Hospodářské noviny, pak si vybereme to (či ta), které je pro nás nejzajímavější a zkopírujeme je-

do adresy do schránky počítače. Ve většině prohlížečů stačí klepnout na odkaz na feed pravým tlačítkem myši a vybrat funkci „*Kopírovat odkaz*“ či její anglickou analogii.

Nyní stiskneme tlačítko *New Feed* v hlavním okně FeedReaderu a do příslušného dialogu vložíme zkopírovanou adresu. Po stisknutí tlačítka *Next* se čtečka připojí k danému serveru, zkontroluje feed a stáhne jeho název. Po ukončení akce je pro feed vytvořena speciální složka v hlavním okně.

Pokud se chceme vlákna zbavit, stačí na jeho složku opět klepnout pravým tlačítkem a vybrat patřičnou položku z kontextového menu. Také je

► **Zatímco nahoře se nacházejí pouze titulky zpráv, ve spodní části najdeme jejich anotace, tedy doplňující informace spolu s možnostmi dalších akcí.**

V prohlížeči, nebo zvlášť?

V tomto článku jsme se věnovali jedinému z prohlížečů či čteček RSS, aplikaci FeedReader, ale jak na tom jsou čtečky integrované do webových prohlížečů? Například FireFox v aktuálních verzích podporuje RSS jako takzvané aktivní záložky. Na rozdíl od klasických záložek (bookmarků) jsou tyto aktivní, tedy propojené s RSS obsahem. V případě, že otevřete složku záložek s aktivním obsahem, je tento aktivní obsah načten a zobrazen formou odkazů. Tyto odkazy pak otevřete klasicky klepnutím, jež vás dovede přímo na příslušné články. Práce s nimi je tak naprosto stejná jako se záložkami, na něž jste zvyklí, ale jejich obsah se na rozdíl od nich prakticky neustále mění a co víc, je vždy aktuální. Jinou možností je schopnost prohlížeče automaticky upozornit na možnost přidání aktivní záložky formou ikonky ve stavovém řádku. Tato funkce nicméně musí být podporována tvůrci samotného webového serveru, přesněji řečeno jeho obsahu.

Pokud by vám aktivní záložky z jakéhokoliv důvodu nevyhovovaly, máte možnost integrovat do FireFoxu klasickou RSS čtečku, která bude pracovat buď samostatně, nebo jako postranní lišta prohlížeče (doporučujeme projekt Sage na adrese sage.mozdev.org/installation.html). Další z alternativních prohlížečů, Opera, přistu-

Zajímavé odkazy

- blogs.law.harvard.edu/tech/rss/VersionHistory – stručná historie RSS
- davenet.scripting.com/1997/12/15/scriptingNewsInXML – první nabídka formátu
- interval.cz/clanek.asp?article=3567 – popis verze 2.0 v češtině
- www.feedreader.com – mateřská stránka FeedReaderu
- www.mozilla.org – stránka Mozilly, Firefoxu atd.
- www.czilla.cz – Mozilla v češtině
- www.opera.com – prohlížeč Opera

puje k RSS podobně jako ke klasickým poštovním zprávám, čímž se její chování podobá našemu FeedReaderu. Obrovskou výhodou je opět integrace do prohlížeče a v důsledku toho mnohem jednodušší ovládání. Práce s vlákny je opět snadná a podobná prostředí typické práce s e-mailovými zprávami. Ovládání je prosté a čtečka, stejně jako další komponenty Opery se chová jako samostatná záložka v systému Tabbed Browsing. Má tedy smysl používat pro

RSS samostatný program? Pokud používáte Operu nebo Firefox a rádi byste si přečetli několik vláken denně, pak je pro vás jednoznačně řešením čtečka v prohlížeči. Pokud to ale s RSS myslíte vážně a rádi byste, aby se stalo hlavním zdrojem vašich zpráv a novinek ze světa, získávaných prostřednictvím internetu, pak vám doporučujeme uchýlit se k samostatné aplikaci pro čtení RSS, ať už touto aplikací bude FeedReader nebo něco jiného. Jedině tak totiž dosáhnete potřebného komfortu, snadného použití a maximální užité hodnoty, kterou lze z RSS získat.

Při správně volených feedech, kdy vám žádný nepřebývá jako zbytečný a současně nechybí žádný podstatný, je díky RSS možné získat přehled o všech podstatných událostech a zprávách během doslova několika desítek sekund. Připomeňme, že při použití klasického procházení titulních stránek serverů bychom na stejnou věc potřebovali minimálně několik minut a kdybychom se místo toho chtěli věnovat newsletterům serverů, pak je možné, že by tato doba byla ve výsledku ještě mnohem delší. Jako u všech ostatních technických věcí ale i zde platí, že pouze to, co je využíváno efektivně, může být ku prospěchu. Žádná technologie, ať už za ni platíme nebo nikoliv, sama o sobě hodnotu uživateli nepřináší.

4 0533/FEL □

◀ Klepnutím na **Read on** jsou nyní články otevírány přímo v prostředí FeedReaderu.

zde možné měnit parametry vlákna, včetně periody jeho automatické aktualizace a případné nucené autentizace (u veřejných serverů se s ní neseťkáme, ale možná je).

FeedReader se minimalizuje do systémové lišty, kde indikuje svou aktivitu „otáčením“ krychličky – ikonky. Pokud jsou v některém z vláken zjištěny nové zprávy, zobrazí se podobným způsobem, jako to činí např. Outlook 2003 nebo IM klient Miranda. Tedy v pravém dolním rohu obrazovky je zobrazeno okénko a je přehrán zvuk, podle nastavení konkrétního klienta. Okno po krátké době opět samo zmizí a poklepáním na minimalizovanou ikonku si můžeme otevřít tělo čtečky k zobrazení aktuálních zpráv v aktualizovaném vlákně.

Zajímavou vlastností je filtrování. Funguje tak, že zadáme svůj seznam klíčových slov a následně jsou nám zobrazovány pouze zprávy, které daná klíčová slova obsahují. V případě, že máme zaregistrováno mnoho vláken, která jsou často aktualizována a díky tomu dostáváme velké množství „zpráv“, je možné si cíleně vybírat pouze takové, které nás skutečně (na základě zvolených seznamů klíčových slov) zajímají.

Pokud jde o další funkce FeedReaderu, je dobré si uvědomit, že filozofie této aplikace vychází z populárních klientů elektronické pošty. Většinu dodatkových funkcí najdeme tam, kde bychom je hledali např. v Outlook Expressu nebo jiných aplikacích pro práci s elektronickými zprávami. Přestože RSS vlákna nejsou v žádném případě porov-

natelná například s diskusními skupinami nebo s e-mailovou komunikací, je rozhraní prohlížeče vytvořeno tak, aby přinejmenším tyto aplikace připomínal. Je tak o to pohodlnější.

Stinná stránka

Všechno má negativní vlastnosti a ani FeedReader není výjimkou. Pokud by tedy problémy, které stále ještě obsahuje, pro vás byly závažné, můžete se spolehnout na jinou čtečku, například tu v systému Opera či na doplněk pro Mozillu Firefox. Hlavním problémem je stále nedokonalá stabilita. Aplikace v současné fázi svého vývoje představuje poměrně stabilní program bez větších nedostatků a problémů – pádů, nicméně nic není úplně ideální. K poruchám dochází zejména tehdy, kdy nastane nekorektní chování některého z vláken. Tak může dojít k prudkému zpomalení nebo pádu programu, nicméně nebyla pozorována ztráta informací uložených přímo v něm.

Problématický je také start a bohužel i ukončení FeedReaderu, zejména na pomalejších počítačích, jejichž CPU pracuje na frekvenci cca 500 MHz a méně. Zde dochází k výraznému opožďování startu aplikace. V některých případech si FeedReader rovněž nárokuje snad až zbytečně veliké množství operační paměti, přičemž toto bylo pozorováno především u počítačů osazených operačním systémem Windows 98SE a Windows Me. Jak jsem se již zmínil, komplikací je také vyhledávání v rámci jednotlivých vláken, i když zde dochází k problémům relativně méně často.